

РЕШЕНИЕ

№ 206

гр. Варна, 04.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Диана В. Джамбазова

Членове: Росица Сл. Станчева
Юлия Р. Бажлекова

при участието на секретаря Юлия П. Калчева
като разгледа докладваното от Росица Сл. Станчева Въззивно гражданско дело № 20233000500358 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.258 и сл. ГПК, образувано по жалба на Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество, понастоящем Комисия за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗИД на ЗПКОНПИ, ДВ бр.84/06.10.2023г./, чрез процесуален представител главен инспектор М. Д. против решение № 260006/19.06.2023г. на ОС – Добрич, постановено по гр.д. № 505/2016г. **в частта**, в която е отхвърлен предявеният от въззивника против Е. Е. М. иск с правно основание чл.74, ал.1 ЗОПДНПИ /отм./ вр. §5 ЗПКОНПИ за отнемане на незаконно придобито имущество на стойност 51 500 лева, а именно – **лек автомобил**, марка Форд, модел Транзит, с рег. № *, придобит с договор от 30.05.2007г. и **колесен трактор**, марка CASE MXM910, рег. № *, придобит по договор от 14.08.2012г.

Наведените в жалбата оплаквания са за неправилност на обжалвания съдебен акт, оспорвайки изводите на първоинстанционния съд за липса на изискуемото се несъответствие. Сочи се, че съгласно приетата ССЕ във варианта на ищеца е налице отрицателен нетен доход в размер на минус 81 552.55 лева и направени разходи за придобиване на имущество през проверявания период в размер на 378 134.36 лева, което сочи на извод за значително несъответствие по смисъла на ЗОПДНПИ /отм./. В тази връзка се твърди, че именно направените разходи за придобиване на имуществото следва да участват при направата на извода за несъответствие, независимо, че част от това имущество не е налично в края на периода и не подлежи на

отнемане.

Отправеното до настоящата инстанция искане е за отмяна на съдебния акт в обжалваната му част и уважаване на предявените искове.

В срока по чл.263 ГПК въззиваемият Е. Е. М. е депозирал писмен отговор, с който оспорва жалбата като неоснователна. Изразява становище, че постановеното решение е правилно и законосъобразно, съответно на материалния закон и съобразено със съдебната практика, в т.ч. постановените тълкувателни решения.

В с.з. въззивната жалба, респ. отговора се поддържат.

При извършената проверка по чл.269 ГПК съдът не констатира пороци на решението в обжалваната му част, водещи до неговата нищожност и или недопустимост.

За да се произнесе по съществото на спора, съобразно предметния обхват на въззивното производство, становищата на страните, ангажираните по делото доказателства и приложимия закон, настоящият състав на АпС – Варна съобрази следното:

Исковото производство е образувано по предявени от КОНПИ против Е. Е. М. искове с правно основание чл.74 ЗОПДНПИ/отм./ и разгледани по реда на ЗПКОНПИ, на основание §5, ал.2 от ПЗР на ЗПКОНПИ /сегашно наименование ЗОНПИ, ДВ бр.84/2023г./.

В подаденото въз основа на Решение № 434/08.09.2016г. на КОНПИ мотивирано искане до съда са изложени твърдения, че по повод уведомление на Районна прокуратура – К. с рег.№ УВ-980/26.06.2014г. за повдигнати по ДП 227/2013г. обвинения срещу Е. Е. М. за извършено от него престъпление по чл.213а, ал.2, т.3 и т.4 вр.ал.1, вр. чл.20, ал.2 НК, попадащо в обхвата на чл.22, ал.1, т.11 ЗОПДНПИ /отм./, Комисията е образувала проверка за установяване на значително несъответствие в имуществото на лицето, с проверяван период 01.07.2004г. – 01.07.2014г. Твърди се, че в хода на същата е установено придобиването на имущество, несъответно на реализирания доход, като несъответствието е значително по см. на §1, т.3 ДР на ЗПКОНПИ /отм./ и за придобиването на което не е установен законен източник. Наведени са фактически твърдения относно извършените от ответника придобивни и разпоредителни сделки, проследено е движението на банковите сметки, получени суми чрез преводи от трети лица, данъчна и осигурителна информация, задгранични пътувания. Наведени са подробни твърдения за кои от придобиванията, съответно вноски и получени суми се приема, че е налице признат законен доход, респ. трансформация на имущество. Въз основа на направения в искането икономически анализ относно придобитото имущество, признати доходи и направените обичайни и извънредни разходи се твърди, че е налице несъответствие между нетния доход и имущество, което несъответствие за целия проверяван период е в размер на 497 307.89 лева - значително по см. на §1, т.7 ДР на ЗОПДНПИ /отм./ и съставляващо основание за отнемане на незаконно придобитото от проверяваното лице имущество. С оглед на тези твърдения е отправено искането за отнемане в

полза на Държавата на придобитите и неотчуждени л.а. Форд с рег. № *, придобит по договор от 30.05.2007г.; колесен трактор с рег. № *, придобит по договор от 14.08.2012г.; подробно посочени парични суми, съставляващи равностойност на налични 100 дружествени дяла в „Е.“ ЕООД, равностойност на придобити през проверявания период и отчуждени към датата на предявяване на искането МПС, направени вноски по банкови сметки, погасителни вноски по банкови кредити и постъпили суми от трети лица.

С подадения отговор по чл.131 ГПК въззиваемият Е. М. е оспорил исковете като неоснователни. Твърди, че не е налице изискуемото се от закона несъответствие, придобитото имущество не е незаконно, разполагал е с доходи за това. Наведени се конкретни твърдения относно източниците на приходите му – реализирани доходи от съвместната дейност с родителите му по зеленчукопроизводство, банкови кредити, работа в строителството. Сочи, че неподаването на декларации за получените доходи от зеленчукопроизводството не ги прави незаконни. Оспорва получените от трети лица суми да са с незаконен произход, както и сочи, че лихвите върху внесените по сметките суми не са незаконен доход и не подлежат на отнемане. Оспорва наведените твърдения и размери на направени разходи, както и твърденията на Комисията относно придобивните цени на МПС.

С оглед предмета на въззивното обжалване и наведените в жалбата оплаквания към настоящия момент не спорно между страните, а това е установено и от доказателствения материал, че по повод постъпило уведомление от РП – К. с вх. № УВ-980/26.06.2014г. за повдигнато обвинение срещу въззиваемия вр. извършено от него престъпление по чл.213а, ал.2, т.3, т.4 вр. ал.1 вр. чл.20, ал.2 НК /изнудване за разпореждане с имущество на стойност 1 760 лева/, с Протокол № ТД04-ВА/УВ-16262/01.07.2014г. Комисията е образувала проверка по чл.21 ЗОПДНПИ /отм./. Периодът на проверката е 01.07.2004г. – 01.07.2014г., съответен и на предвидения 10-годишния период по см. на чл.112, ал.3 ЗОНПИ, а престъплението, което е повдигнато, съответно впоследствие осъден с влязла в сила присъда по НОХД № 119/2014г. на РС – К., попада в приложното поле на чл.21, т.11 ЗОПДНПИ /отм./, респ. чл.108, т.11 ЗОНПИ. В хода на същата е извършено обследване на имущественото състояние /придобито имущество, получени парични средства, банкова и осигурителна информация, направени разходи/ както на проверяваното лице, така и на съжителстващата с него Г. М. С. и родените от това съжителство непълнолетни към проверявания период деца, както и на притежаваното от Е. М. дружество „Е.“ ЕООД, вписано в ТР на 19.02.2008г. Въз основа на изготвения при проверката доклад на директора на съответната ТД на КОНПИ, с решение № 258/08.06.2016г. Комисията е образувала производство за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество, като след изпълнение на процедурата по чл.60 ЗОПДНПИ /отм./ е взето и решението за предявяване на настоящите искове.

Основните спорни въпроси пред настоящата инстанция са относно това налице ли е изискуемото се от приложимия закон несъответствие по см. на

§1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ /ЗОНПИ/, обуславящо възникването на правото на държавата чрез КОНПИ да иска отнемане на придобитото от въззиваемия имуществено, за което същият не е доказал законен източник на средствата и в тази връзка какво се включва в понятието „имуществено“ съгласно легалната дефиниция на §1, т.4 от закона, в частност участват ли в преценката за наличието на несъответствие равностойността /направените разходи/ на придобитото, но отчуждено имущество, кои от получените от въззиваемия суми са такива със законен произход и като такива следва да участват в анализа на получените от тях доходи. Отговорът на тези въпроси е даден със задължителните постановки на постановеното решение по тълкувателно дело № 4/2021г. на ОСГК на ВКС. Съгласно приетото в този тълкувателен акт на отнемане подлежи само налично имущество, разглеждано като актив. Получените от проверяваното лице парични средства с неустановен законен източник, придобитото и впоследствие отчуждено друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, както и получените при отчуждаването му суми, в случай че всички те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период не представляват „имуществено“ по смисъла на §1, т.4 от ДР на ЗПКОНПИ, същите не участват при определяне размера на несъответствието съобразно нормата на §1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ, както и не подлежат на отнемане в полза на държавата паричната равностойност на получените суми с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено или липсващо друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период и не е установено преобразуването им в друго имущество.

По тези съображения съдът не споделя наведените във въззивната жалба доводи, че направените разходи /т.е. придобивната стойност/ на полученото в проверявания имот имущество, което впоследствие е отчуждено и равностойността му не е налична в патримотиума на проверяваното лице в края на периода, следва да участват при направата на извода за несъответствие.

Няма спор в съдебната практика, че при преценката за това налице ли е несъответствие по см. на §1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ на първо място следва да бъде направен извод за наличното в края на проверявания период имущество, определено съобразно дадените с тълкувателния акт разрешения и само ако между наличното в края на периода имущество и имуществото, притежавано в началото на проверявания период е налице превишение в размер над 150 000 лева, то при отчитане и на направените обичайни и извънредни разходи за целия проверяван период може да се направи предположение, че наличното имущество в края на периода е незаконно придобито. Само в този случай може да се стигне до изчисление, при което несъответствието да отговаря на изискването на §1, т.3, доколкото см. на §1, т.8 вр. т.2 ДР на ЗПКОНПИ нетният доход съставлява имуществено благо, с което се

увеличава патримониума на лицето, след приспадане на разходите, извършени за придобиване на това благо. В хипотеза на отрицателна величина на нетния доход, изчислен по правилото на §1, т.8 ще означава, че лицето въобще не е разполагало с парични средства с установен законен източник, с които да придобива каквото и да било имущество, поради което при изчисленията дали е налице превъзходение нетният доход не би следвало да се прибавя към стойността на имуществото /тъй като при формулата по §1, т.3 „нетен доход минус имущество“ при отрицателно число на нетния доход двете суми ще трябва да се сумират/.

С оглед на така изложеното и въз основа на ангажираните по делото доказателства, съдът приема за установено, че в началото на проверявания период въззиваемият не е притежавал имущество. През проверявания период същият е придобил няколко МПС, от които в края на периода са били налични - л.а. БМВ с рег. № *, придобит по договор от 13.08.2012г. и отчужден на 10.10.2014г., след края на поверявания период, л.а. Форд с рег. № *, придобит на 30.05.2007г., наличен и към датата на предявяване на искането, и колесен трактор, рег. № *, придобит по договор от 14.08.2012г., също наличен в патримониума на въззиваемия.

Към наличното имущество в края на проверявания период се включват и притежаваните от Е. М. 100 дяла от капитала на „Е.“ ЕООД, регистрирано на 19.02.2008г., които са на стойност 3 500 лева.

Няма спор, че въззиваемият и свързаните с него лица не притежават друго имущество по см. на даденото с ТР № 4/2021г., което е придобито през проверявания период и да е налично в края на този период.

При така установеното налично имущество, съдът намира, че стойността на същото, определена съобразно разпоредбата на чл.148 ЗОНПИ и въз основа на неоспорените основно и допълнително заключение на САТЕ, е в размер на 49 400 лева /сбора от придобивните пазарни цени на трите МПС по САТЕ и стойността на дружествените дялове/. Този размер е под сумата от 150 000 лева, т.е. липсва превъзходение в притежаваното от въззиваемия и свързаните с него лица имущество в края на периода спрямо имущественото им състояние в началото на периода, който извод е достатъчен да се приеме, че не е налице изискуемостта се значително несъответствие по см. на чл.107, ал.2 ЗОНПИ вр. §1, т.3 от с.з., обуславящо възникването на правото на държавата за отнемане на незаконно придобито имущество. Няма как имущество, което е на стойност под 150 000 лева да превишава с толкова реализираният нетен доход, дори и същият да е отрицателна величина, предвид посоченото значение на дохода като имуществено благо.

С оглед на това съдът намира, че предявените иски от КОНПИ за отнемане на имуществото, предмет на въззивната жалба, са неоснователни, без да е необходимо да се формират изводи относно размера на нетния доход, участващите в изчисленията му приходи/доходи и разходи.

Поради съвпадането на изводите на настоящата инстанция относно крайния изход от спора с тези на първостепенния съд обжалваното решение в

оспорваната му част следва да бъде потвърдено.

На основание чл.78 ГПК Комисията следва да заплати в полза на процесуалния представител на въззиваемия разноски за заплатено адвокатско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 3 360 лева. Същото е под минималния размер, изчислен съобразно чл.7, ал.2 вр. § 2а от Наредба №1/2004г. за минималните адвокатски възнаграждения, поради което и доколкото съдът не може да определя възнаграждение под този минимум, направеното възражение по чл.78, ал.5 ГПК е неоснователно.

Неоснователен е и довода, че КОНПИ не отговаря за разноски, по арг. от разпоредбата на чл.156, ал.6 ЗОНПИ, тъй като неоснователността на иска не следва от визирано в тази разпоредба поведение на въззиваемия.

На основание чл.157, ал.2 ЗОНПИ Комисията следва да заплати следващата се държавна такса за въззивното производство, която съобразно цената на исковете, разглеждани в настоящата инстанция /51 500 лева/ е в размер на 1 030 лева.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260006/19.06.2023г. на ОС – Добрич, постановено по гр.д. № 505/2016г. в обжалваната му част, в която е отхвърлен предявеният от Комисия за отнемане на незаконно придобитото имущество против Е. Е. М. иск с правно основание чл.74, ал.1 ЗОПДНПИ/отм./ вр. §5 ЗПКОНПИ /сегашно наименование ЗОНПИ/ за отнемане на незаконно придобитото имущество на стойност 51 500 лева, а именно – лек автомобил, марка Форд, модел Транзит, с рег. № *, придобит с договор от 30.05.2007г. и колесен трактор, марка CASE MXM910, рег. № *, придобит по договор от 14.08.2012г.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество **ДА ЗАПЛАТИ** на Е. Е. М., ЕГН ***** сумата от 3 360 /три хиляди триста и шестдесет/, представляваща адвокатско възнаграждение за въззивното производство, на основание чл.78 ГПК.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество **ДА ЗАПЛАТИ** на Държавата, в полза бюджета на съдебната власт, по сметка на съда сумата от 1 030 /хиляда и тридесет/ лева, представляваща дължима държавна такса за въззивното производство, на основание чл.157, ал.2 ЗПКОНПИ.

Решението може да се обжалва при условията на чл.280 ГПК, с касационна жалба пред Върховния касационен съд, в 1-месечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____